

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΣΙΑ ΜΟΡΦΟΝ. Έν Άθήναις φρ. 15. — Έν δι ταις έκταγ. σσ. 16. — Έν τσ έκτα. φρ. 25. ΔΑΓΓΕΒΑΙΑΙ, 2 ας ή οίς, λ. 10, τρις έως έξιάς λ. 20, κατά μή α λ. 15, έτος ή έξομηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Άριθ. 4, άπέναντι τής οικίας Φιλήμονος παρὰ τήν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΑΝΩ — ΚΑΤΩ.

Βουλευτικά.

Ο Τρικούπης ως ύπουργός των Στρατιωτικών, κατὰ τήν προχθεσινήν συνεδρίασιν τής Παρλαμεντου, έδωκεν εξηγήσεις επί του μέτρου του ληθθέντος υπό του Διοικητού τής Στρατιωτικής σχολής, τής άποβολής δηλονότι μαθητών τινων καθυστερούντων εις τήν πληρωμήν των διδάκτρων. Είς 67,000 άναφέρει ο κ. ύπουργός τὰ όφειλόμενα ποσά. Δέν θέλει, λεγει, να φωνή επισεικής, δια να μη επαναληφθώσι τὰ αύτα. Ο κ. Τρικούπης δέν πιστεύει εις τήν δύναμιν τής επισεικής· και αν δέν ήτο πολιτευόμενος και πρωθυπουργός, ήδύνατο ίσως να φέρη μακρύτεριον τούτου τὸ μαρτύριον όπερ ύφίσταται υπό των ρουσφετιώντων βουλευτών ή προς αυτούς ένδοτικότης του.

Κύριε Καλλιγξ. είχα όλην τήν διάθεσιν ν' άκούσω όλην τήν μακράν οικονομολογικήν διδασχίήν σας· τὸ άνάστημά σας επισύρει τήν ευμενή προσοχήν μου· πάντοτε προσέχω εις τὰ μικροδία· άναμένω ίπποτικήν—μ' έννοείτε τί θέλω να πω—τήν γλωσσάν σας, ως εμπνευσθείσαν από του ίπποτικού γενείου σας· έπειτα ή φωνή σας δέν με ζιππαζει· συρίζετε μάλλον ή ουιλείτε· συρίζετε ως έχιδνα ενίοτε, άλλ' άδιάρηρον· δι' έμέ όστις δέν δέχομαι τὸ κέντρον σας, είνε γλυκύ τὸ σύρυμά σας. Άλλ' όμως ή άκουστική του βουλευτηρίου σας είνε άμείλιτος εις τ' αύτιά μου· και καταντάτε άμείλιτος εις έκείνα. Έλπίζω εις τὸ μέλλον να διεχθῃ φιλοστοργωτέρη ή άκουστική σας προς τήν νεήλυδν άκούήν μου, και ή φωνή σας να μη έχη μόνον μουσικήν, άλλλ και λογικήν· δι' έμέ.

νεδρίσκιν ο κύριος του βήματος, ή, επίσης αξιόλογα, ο υπηρέτης του βήματος. Ωμιλήσητε περί προϋπολογισμού, περί ελλείματος, περί ισορροπίας, περί δανείου, περί φόρων επί των οίνοπνευμάτων, επί του καπνού, περί νομισμάτων, περί πολλών. Άλλ' όλα αυτά, καταφορτωμένα καρδιά, πριν καταρθώσωσιν εις τους λιμένας των ότων μου, ένουάγουν, τὸ έν μετὰ τὸ άλλο, εις τον ώκεανόν του πρό έμου κενού. Και μόλις, ως ναυαγίου τρίμηματτα, κτωρθούσιν να περισυνάξω ταιάυτης φράσεις: 60,000,000 έξοδα· 20,000,000 έσοδα· 12,000,000 έλλειμμα. Περιμάκωθατε τας δαπάνας, ηδέησατε τὸ έλλειμμα. Τὸ δάνειον είναι τὸ φάρμακον· προσθέτει έσοδα άνευ καταθλίψεων. Τήν ισορροπίαν έθεώρουσιν ως γήν τής επαγγελίας. Έθνος, τὸ όποίον κατώρθωσε να φέρη τήν ισορροπίαν είναι έθνος ζωτικόν, έθνος πλήρες μέλλοντος. Αύτός είναι ο πραγματικόν προϋπολογισμός. . . Τὸ ζήτημα τής αναγκαστικής ανεκφορίας είναι ζήτημα αριθμῶν . . .

Άλλ' έν μέσω τής άνάρθρου εκείνης άπληχίσεως, και τής ψυχρολουσίας των αριθμῶν και λογαριασμῶν και στατιστικῶν παρατηρήσεων του κ. ύπουργού, υπέστην και συγκινήσεις, διότι, αν αφήρεσα τον πύλον μου από τής κεραλής, δέν άπήλλαξα όμως εκείνην και από των βεμβωδων αύτης όρμῶν, αίτινες πρό τής θέας του Καλλιγξ, και υπό τον ήχον τής φωνής του μ' επανέφερον εις τήν μακροίαν εποχήν καθ' ήν από άλλου βήματος και πρό άλλου άκροατηρίου εξέγεσιν άκκαδημακικήν τήν σοφίαν του. Και έσκεπτόμην! τί τάχα παθῶν έπιλοδόγησε ν' ανταλλάξῃ τήν τήβεννον του νομοδιδασκάλου προς τήν ποδιάν του πολιτευτού, και τήν εύλαβή σιγήν των όμιλητών του προς τους όρυγμούς του Δημητρακιάκη!

Τι άγα παθῶν! παιδί πῶς είμαι. . . ώσν μη γνωρίζω ότι υπάρχουν πολυ γλυκύτεραι άπολαύσεις, έν Έλλάδι· μάλιστα, των όσας οι ποιητικοί όνειροπόλοι ρεμβά-

Είθε επί δύο περίπου ώρας κατὰ τήν προχθεσινήν συ-

Τουσιν' απαράλλακτα, όπως υπάρχουν εν ούρανῳ καὶ ἐπὶ γῆς πλείοτερα τῶν ὅσα οἱ φιλόσοφοι φαντάζονται, ὡς λέγει ὁ Σαίξσπηρ.

Τὸ Δηλιμαννικὸν κομματάκι, καθ' ὃ παιδάκι, ἐργαμὴν νίκαιον μάλιστα, κάμνει τὸ μεγαλύτερον κακόν· ἂν ὁ Καλλιγῆς εἴηκε ὁ ἥρωε, ἐκεῖνο εἴηκε τὸ ἡρωϊδίον τῆς συνειδήσεως. Ἄν τοῦ πρώτου τὸ ἀνάστημα δὲν ἦτο τὸσφω λιλιπούτειον, δὲν θὰ ἐδίσταζα νὰ παραβάλω τὸ δεύτερον καίτοι οὐδέτερον, — ἂν δὲν εἴηκε ὁ θηλυκόν, — με τὸν Δαβὶδ, ἀποπειρώμενον νὰ ρίψῃ τὴν σφενδάην του. . . ἀλλὰ τί διάβολο! νὰ κάμω Γολιάθ . . . τὸν κ. Καλλιγῆν!

Καὶ λοιπὸν ἐξάνισταται ὁ Δημητρακῆς, ἐπιμένων νὰ δώσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν τὰς πληροφορίας τὰς ζητηθείσας ἀπὸ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν. Πρώτην φοράν ἀκούω τὴν φωνὴν του, ἡ μὲλλον μαντεύω, ἐπειδὴ τὸ σκίωμα μοὶ ἀπέκουπτε τὰς φυσιογνωμίας, ὅτι ἡ φωνὴ ἐκείνη δὲν δύναται νὰ εἴηκε ἄλλου, ἢ τοῦ Δημητρακῆ. Καὶ καθὼς δὲν δύναμαι ἐκ τῆς ἀντηχησεως νὰ διακρίνω σαφῶς τί λέγει, νομίζω ἀκριβῶς ὅτι γαυλιέει:

Καλλιγῆς: πρὸς τὸν Δημητρακῆν: Μ' ἀρέσει νὰ δίδω πάντοτε ἀκριβεῖς πληροφορίες: ἀλλ' ἀφοῦ ἐπιμένετε, σὰς ἀπαντῶ καὶ τώρα, — διὰ νὰ κοιμηθῆτε ἡσυχα.

Δημητρακῆς: Ἐγὼ ἡσυχα κοιμοῦμαι: δὲν κοιμοῦνται ἐκεῖνοι οἵτινες ἀδικοῦν τὴν πολιτείαν, ὅχι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εὐεργετοῦν τὴν πολιτείαν. Γάου, γάου, γάου.

Ὁ κ. Δημητρακῆς εἶνε προορισμένος νὰ ἐγείρῃ περὶ ἐξουτὸν ἀτμοσφαιρὴν θορύβου καὶ ὑπερλογισμῶν. Ἰσῶς διότι εἶναι αὐτὸς αὐτὸς ζωντανὸς θορύβος καὶ λανθάνουσα ὕβρις ἐν τῷ παραστήματι, ἐν ταῖς κινήσεσι καὶ τῷ ἤχῳ τῆς φωνῆς, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐγγὺς πλῆρη διαθέσιν νὰ εὐσχημονῇ. Μόλις ἀνελθὼν τὸ βῆμα, ἐπὶ τοῦ ὑποπόδιου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, κάμνει καὶ τὸν περιπάτον του, ἀφοῦ δὲ ἔμπορῇ τὴν ὥραν ἐκείνην νὰ πηγαίηκε τὰ Πατήσια, δέχεται κατὰσθη, ὡς πεντάκρον ἀδείξις ἡθοιοῖς, ἀπὸ τοῦ ὑπερφῶν ὄμοις ῥιπτομένην τὴν λέξιν φαῖλος, ἣν ἐκσπενδονίζει ἐναντίον τοῦ εὐχάριστος βουλευτῆς τῆς συμπολιτεῦσεως εἰς ἀντάλλαγμα τῆς λέξεως ρουσφέτια. Τόσφω λοιπὸν ἀτιμωτικὴ εἶναι ἡ λέξις κ. ἀντιπρόσωποι; καὶ ὅμως ὑπάρχει εἰς τὸ λεξικὸν τῆς νεοελληνικῆς, μόνον καὶ μόνον διότι προὔπάρχει ἡ λέξις βουλευτής. Εἶναι τοῦ ἀνθους ὁ κερπός.

Τὸν κ. Καλλιγῆν διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος, ὁ νέος κ. Ζυγοκλάς, ὡς ἐργατικὸν μεταξοσκώληκα κουφρόπτερος πεταλοῦδα, διὰ ν' ἀκνητήσῃ εἰς τὰ τετριμμένα ἐπιχειρήματα τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ ὑπουργοῦ. Κατερχόμενον δὲ, ραγδαίως τὸν χειροκροτοῦσι τὰ ἀκροατήρια. Πολὺ νεώτερος ἀκόμη, καὶ ποῖν κατῆτο τὸ πόδι μου εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ὅταν ἐμάνθηκα ἡ ἀνεγίνωσκα εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐχειροκρότησαν τὰ ἀκροατήρια πολιτευομένων τινε, ἠπόρουν πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ὑφίστανται ἀντιπολιτεῦσαι κατ' αὐτοῦ, τί ἔχουν ἀκόμη νὰ ποῦν ἐναντίον του, μετὰ τοιαύτας πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Τώρα, εἰς ἐναντίαν, ἐντρέπομαι διὰ λογαριασμὸν τῶν κυρίων ἐκείνων, σκεπτόμενος πῶς δύνανται ἀνευθραδίως νὰ ὑφίστανται τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀκροατηρίων.

ἐγὼ ἐξετάζω τὰ μέρη ἐκεῖνα, καταλαμβάνετε καὶ τί βλέπω! ἡ κεφαλή τοῦ ἐμβρυοῦ εἶχεν ἤδη ἐξέλθει, οἱ δὲ κλυθμηρισμοὶ τοῦ ἥσαν ἀκετὰ ἰσχυροὶ, ὥστε νὰ ἐνοήσω ὅτι τὸ ἐμβρυον εἶχε καὶ ἐπομένως ἦτο βιώσιμον, καταλαμβάνετε. Μόλις ὅμως ἐπιθέτω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διὰ νὰ τὸ ἐξελεύσω, ὡ τοῦ θανάτου! αὐτὸ πάλιν ἀποσύρεται ἐντὸς τῆς κοιλίας, καταλαμβάνετε. Δὲν δύναμαι, κύριε, νὰ σὰς δώσω εἰκόνα καλλιτέραν τοῦ παραδόξου καὶ σπανίου τούτου γεγονότος, ὥστε νὰ τὸ κατανοήσῃτε εὐκόλως, ἐὰν δὲν σὰς κάμω τὴν ἐξῆς παραβολὴν: Ὑποθέσθε τῶντι, κύριοι, ἐτι ἔχετε εἰς ἐν δωμάτιον μίαν γελώνην ἐπὶ μιᾷ τραπέζης· ὅταν δὲν εἴηκε ἐν τῷ δωματίῳ, τὸ ζῶον μὴ ρηθούμενον, καταλαμβάνετε, βεβηχίως προσβάλλει τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ κελύφους του· ἀλλ' ἐὰν αἰρῆται εἰσελθῆτε εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ κατὰ πλείονα λόγον θίξῃτε διὰ τοῦ δακτύλου τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου, ἀμέσως τοῦτο ἀποσύρει αὐτήν. Δὲν γνωρίζω, κύριε, ἐὰν ἐξέπρασα καλῶς τὴν ἰδέαν μου, ἐὰν σὰς εἴηκεν καταληπτός. Ἄς σὰς εἶπω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ἡ παραβολὴ μου αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς ἐν Ἱταλικὸν Ἱατρικὸν περιοδικὸν τῆς Παδοῦσε εἰς τὰ 1876, καὶ ἐκτοτε εἶνε ἐν χρήσει εἰς τοὺς ὄρους τῆς μαγειρικῆς. Πάντες οἱ παριστάμενοι, καταλαμβάνετε, ἔμειναν ἐθαμβοὶ ἀπέναντι τοῦ σπανίου τούτου φαινομένου· μετὰ ἡρώτων δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ἵνα μάθωσι τὴν Ἱατρικὴν μου γνώμην· καὶ ἐγὼ εὐρισκόμην ἐν ἀμηχανίᾳ, διότι ἦτο

Ἐνῷ ὁ κ. Καλλιγῆς ἀναγγέλλει τὸν ἐπὶ τῶν σιγαροχάρτων φόρον, ὁ Στεφανίδης προσθέτει: Καὶ ἐτὰ ταῖς παύσαι! Καὶ τότε κατὰ παράδοξόν τινα συναρῆν ἐσχηματίσθη ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μου ἡ ἐξῆς σαρματολογικὴ ἀναλογία:

Στεφανίδης: Καλλιγῆς = τσιμποῦλα: τσιγαροχάρτο.

Ὁνούλουλοθ.

ΣΤΙΓΜΑΙ.

Οἱ φθονεροὶ τὴν θλίψιν ἰνομάζουσι χαράν.

Ὅσακις συναντήσω νεαρικὴν συνουσίαν αἰσθάνομαι θανάτου κόπωσιν καὶ θεωρῶ σιτηρίαν τὴν ἀπογῆν ἀπὸ πάσης ἐργασίας, ἐν ᾧ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ ἐνώπιον τοῦ θανάτου ἐφώνησε **Μαίδοτεταιμια!** (ἄς ἐργαζόμεθα!)

Οἱ κοινωνιστὰὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον προσπαθοῦσι νὰ συνθέσωσι τὴν ἐξῆς παρομοίωσιν: «Οἱ μύρμηκες οἱ συναθροίζοντες τὰ ψυχικά εἰς τὴν φωλεάν των εἶναι οἱ πλούσιοι: οἱ συνάζοντες τὸ χρῆμα ἐν τοῖς κιβωτίοις. Οἱ ἀνθρώποι οἱ πτωχοῦντες τὰς φωλεὰς τῶν μυρμηκῶν καὶ καταστρέφοντες τὸν πλοῦτον αὐτῶν εἶναι οἱ κοινωνιστὰὶ οἱ. . . [Ἐως ἐδῶ ἤγαγε τὴν παρομοίωσιν ἡ δευτέρα γαλλικὴ ἐπανάστασις. Οἱ κοινωνιστὰὶ δὲν κατῴρθησαν εἰσεῖτε νὰ πράξωσιν ἐπὶ τῶν κιβωτίων τῶν πλουσίων ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐπὶ τῶν μυρμηκωφωλεῶν.

Ἄλλοι μὲν νυμφευόμενοι συμμαζεύουσι τὰς γυναϊκάς των, ἄλλοι δὲ συμμαζεύονται ὑπ' αὐτῶν.

Τίς ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν κατῴρθησε νὰ εἶδῃ τὴν δευτέραν ἢ δίστην αὐτοῦ ἡμέραν; Ὁ ἀποθνήσκων πρὸ τῆς συζύγου του.

Τὸ μῖτος ἐν τῇ ἐκδικήσεσι εἶνε ὅτι ἡ συμπάθεια ἐν τῷ ἔρωτι.

Ὅσον ὑπερήφανος καὶ ἂν εἴηκε ὁ ἐγωϊστῆς, ἔχει ὅμως καὶ μίαν ταπεινὴν ἐπιθυμίαν, ταύτην, νὰ θέλῃ νὰ ἦνε ἐγωϊστῆς.

Σφιγξ.

ΜΑΣ ΗΛΘΕ

ὁ Δημήτριος Κόκκος τῶς ὑποπρόξενος Κορυδζῆς, μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ κατέλυσε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Ἀττικῆς.

ΜΑΣ ΗΛΘΕΝ ΑΚΟΜΗ

ὁ Α. Λεονάρδος, ὑποπρόξενος Μυροβουνίου, καὶ κατέλυσε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Γαλλίας.

ΕΜΝΗΣΤΕΥΘΗ

ὁ διευθυντῆς τοῦ νεοσυστάτου Καφενεῖου τῆς Πλατείας μας κ. Σπυριδῶν Ζαχαράτος τὴν καλὴν κόρην Ἀναστασίαν Καπαρόνη.

11 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ 11

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια τοῦ προηγούμενου ἀριθ. 345)

Εἰς γέρον καθηγγητῆς ἡλικίας τοῦλάχιστον τετρακοσίων ἐτῶν μετὰ τετρακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα ἐδίδασκε (!). Εἰς ἀκροατῆς μόνον ὑπῆρχεν. «Εἰς τὰ 1832, ἔλεγεν, ἐνθυμοῦμαι ὅτι διερχόμεν τὴν εἰδὸν Αἰόλου περὶ ὦραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν ἡμέραν περὶσσευθὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Αἰφνης ἀκούω νὰ με φωνάζουν, κύριε Ἰατρε! Κύριε Ἰατρε! ὄριστε ἐπάνω, παρακαλῶ. Ἀνῆλθον ἀμέσως· καὶ τί βλέπω; μίαν γυναϊκὰ με ἐξογκωμένην κοιλίαν, πλύντρικον τὸ ἐπάγγελμα, ἡλικίας 35 μόλις ἐτῶν, ξανθὴν, ἐν καὶ ἡμισυ μέτρον περίπου ὑψηλὴν· ἡ γυνὴ, καταλαμβάνετε, ἐκλαίεν ὡς ἐκ τοῦ πόνου ἐν ἡσθάνετο κατ' ἐκείνην τὴν χώραν καταλαμβάνετε· ἀμέσως

τὸ πρῶτον παράδειγμα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ: ἄς σὰς εἶπω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ὠνόμασα τοῦτο «τοκετὸν πρὸς τὰ ἔσω» πρὸς διαστολήν τοῦ «τοκετοῦ πρὸς τὰ ἔξω», ἄρος ὅστις ἐπίσης καθιερώθη ἐκτοτε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Εἶπα λοιπὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον ὁ τοκετὸς ἔγεινε πρὸς τὰ ἔσω καὶ ὅτι ἡ γνώμη μου εἶνε νὰ περιμείνωμεν. Τῶντι μετὰ δύο μῆνας λαμβάνω μίαν ἐπιστολήν, ἣτις μοὶ ἀνήγγελλε ὅτι τὸ ἐμβρυον ἐξῆλθεν ὀριστικῶς, δηλαδὴ ἐγένετο ὁ τοκετὸς πρὸς τὰ ἔξω. Σπάνιον μὲν εἶνε τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη τὸ παραδέχεται· διότι εἶδον μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν μου ταύτην καὶ ἄλλα ὅμοια παραδείγματα ἀναφερόμενα ὑπὸ ἄλλων συγγραφέων. Ὁ κ. Scantzoni, διάσημος μαγειρῆς, δὲν παραδέχεται τὰς θεωρίας μου ταύτας· ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν ὅλους ἐναντίαν γνώμην, εἰς τρόπον ὥστε πίπτει ἡ θεωρία τοῦ κ. Scantzoni.

Ὁ Σωκράτης μετὰ τοῦ φίλου του ἐξῆλθον τῆς παραδόσεως κρατούντες τὰς πλευράς των ἐκ τῶν γελῶτων ἄρκει! ἄρκει! λέγει ὁ Σωκράτης, θὰ ἀσθενήσω ἐκ τοῦ γέλωτος· ἀλλὰ δὲν ἠξέμερον ἂν πρέπη τις νὰ γελᾷ ἢ νὰ κλαίῃ. Φρονεῖτε, λέγει μετὰ σοβαρότητος, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀσκληπιοὶ εἶνε τοιοῦτοι;

Πλὴν σπανιστάτων τινῶν ἐξαίρεσεων, οἱ λοιποὶ μὲ μικρὰν διαφορὰν εἶνε τοιοῦτοι· θὰ τοὺς ἴδῃτε, λέγει συνοφροῦνόμενος ὁ ξένος, ὑπαγορεύοντες ἐν γένει ἐκ τετρακιδίων ἀρχαιολογικῶν, ὡς ὑπαγορεύουσιν ἐν τῷ ἀλληλοδι-

δακτικῷ σχολείῳ εἰς τὰ παιδία. Τὰ τετράδια ταῦτα εἶνε ἀντιγραφή καὶ ἀπάνθισμα ξένων βιβλίων· διδάσκουσιν εἰς τοὺς φοιτητὰς πέντε ἢ δέκα πράγματα, τὰ ὅποια οὗτοι ἀποστηθίζουσι καὶ τὰ ἐφαρμόζουσιν ἀκολουθῶς εἰς τὴν πράξιν ὡς ἀπλαῖ μηχαναί· φρονῶ δὲ ὅτι εἰς ὑποδηματοποιὸς ἡ ζυλοργίος ἐντὸς ἐνὸς ἐξαμήνου δύναται νὰ γείνη ἐπίσης καλὸς Ἰατρός ὡς αὐτοί. Δὲν ὑπάρχει ἐπιστημονικὴ ἀνατροπὴ, δηλαδὴ τὸ πνεῦμα δὲν λαμβάνει τὴν καλλιέργειαν ἐκείνην, ὥστε ἀκολουθῶς νὰ παραχάγῃ τι ἐξ ἐκτουτοῦ· δὲν ἔχει τὴν ἐρευνητικὴν καὶ παρατηρητικὴν ἐκείνην τάσιν, ἣτις γεννᾶται εἰς ἐν πνεῦμα, τὸ ὅποσον κατενόησεν τὴν φιλοσοφίαν τοῦ ὀργανισμοῦ ὡς τοιοῦτου ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον· δὲν ἔχει τὴν γενικευτικὴν ἐκείνην ιδιότητα δι' ἣς τὸ Ἱατρικὸν πνεῦμα ἐξ ἀπλουστάτων φαινομένων ὀρμώμενον καταλήγει εἰς τὴν κατανόησιν τῶν συνθετωτέρων καὶ γενικωτέρων ἐνδιαφερόντων κατ' εὐθεῖαν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὰ πάντα ἐδῶ θεωροῦνται λελυμένα, διὸ διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι θεωροῦσι περιττὸν νὰ καταγίνωνται μετὰ γνωστὰ πράγματα! Ἐνῷ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν πάντοτε ἀπορίαι ὑπάρχουσιν! διὰ τοῦτο βλέπει τις ἐκεῖ νέους μόλις ἐξελθόντας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ τινα καιρὸν καὶ ἀκολουθῶς νὰ συμπληρώσωσιν ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις του ἐν κενόν, μίαν ἀπορίαν, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥ.

"Έχει γλυκόλογα, και χαμογέλια,
Κάτι τσακίσματα που σε τρελαίνουν,
Στα μάτια δάκρυα, 'ς τὰ χείλη μέλια
Που σε πεθαίνουνε και σ' άνασταίνουν,
Και λές 'περήφανα όλου του κόσμου :
'Ο άγγελός μου!

Τά έχει πρόχειρα' μὰ χάρισμα σου ;
Αυτό είν' άδικο σου τὰ πουλάει'
Τήν εύτυχία σου και τὰ μυκιά σου :
Νά τὸ άλλάγμα που σου ζητάει,
Και θάχης άδικο, αν πῆς του κόσμου :
'Ο διάολός μου!

Κι' όταν μεθύριο άφανισμένο,
Γυμνό, θεότρελλο σε παρτήση,
Και, φρίκος έμπορος, 'ς τὸν πρώτο ξένο
'Απ' τὰς προαματίαις της πᾶ' νὰ πουλήση,
Θά εχῆς άδικο αν πῆς αλόμα :
'Η παληοβρόμα.

(1879)

'Αμέθυστος.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ

Αί Λιχάδες ώνομάσθημεν ούτω διότι ό 'Ηρακλής έρρι-
ψεν εκεί ποτε τὸν Λίχον.

Όταν έπεσεκέρθη αύτὰς ό Βασιλεύς πρὸ διετίας, ήρώ-
της τὸν εκεί υπομοίραρχον.

— Και ξέρεις πότε έβρίξε εδῶ ό 'Ηρακλής τὸν Λίχον ;
— Μὲ συγχωρεῖτε, Μεγαλειότατε, άπαντᾷ ό υπομοί-
ραρχος, δὲν ήμouνα τότες άποσπασματάχης.

Τι κακία γλώσσαίς !
Ξεύρατε πῶς έβάπτισε ένας τήν άχμυνήν ώς τηλεγρα-
φικόν στύλον δεσποινίδα Ρ. ήτις έπιτηδεύεται τήν φι-
λόσοφον ;
— Λογίαν βέγκω !

'Επρόκειτο περὶ του δικαστοῦ Τ. όστις τίποτε δὲν άν-
τιλαμβάνεται από τὰς δικαζόμενας υποθέσεις.

Εδούλης δικηγόρος έλεγε :
— Αύτός ό άνθρωπος δικάζει πάντοτε έρήμη !

Μία γνωστή Κυρία εζήτησεν έπιμότως από τὸν άνδρα
της νά άναγνώσῃ τήν περιφήμη Ναρά.
Εβρίσκετο εἰς τὰς σκαנדλωδεστέρως σελίδας.

Τίς ήδύνατο νά υποπτευθῆ ότι ή 'Ιατρική, ήτις πρὸ
δεκαετηρίδων τιῶν εκράτει εἰς τήν μίαν χεῖρα τὸ «γλυ-
στήρι», και εἰς τήν άλλην τὸ «Φλεβοτόμον», ή 'Ιατρική
του Gil-Blas, άφου διὰ τελευταίαν φοράν εφάρμοσεν εφ'
εαυτῆς τὰ δύο ταῦτα όργανά διὰ νά καθαρῶθῆ από το-
σοῦτων προλήψεων, ήθελεν ἐπὶ τέλους συμπαραλάβει υπό
τὸ μέγα κράτος της τῆ άρωγῆ και τῶν άλλων αδελφῶν
της επιστημῶν χπειρον πληθὺν ζητημάτων, τὰ όποια
άλλοτε έθεωροῦντο άποκλειστικόν προνόμιον τῶν φιλοσό-
φων, ήθικολόγων και κοινωνιολόγων εξεταζόντων αὐτὰ
διὰ τῶν εξόδων τῆς φαντασίας των ;
Δὲν έννοῶ βεβαίως εκείνην τήν 'Ιατρικήν τήν όποιαν
μυθῶνει τις διὰ νά θεσπεύῃ νόσους τινὰς και νά χρη-
σιμεύῃ ώς πόρος ζωῆς μόνον' άλλ' εκείνην, ήτις τῆ βοή-
θειᾷ και τῶν άλλων μετ' αὐτῆς στενῶς συνδεδεμένων
φυσικῶν επιστημῶν, ώς και τῶν διαφόρων αὐτῆς κλά-
δων, συμβάλλει εἰς τήν κατανόησιν ἔχι μόνον του όργαν-
νισμοῦ αὐτου μεμονωμένου, άλλῆ και τῶν νοσοσῶν ήθι-
κῶν ιδιοτήτων αὐτου, τῆς κοινωνίας, τῶν εθνῶν, τῆς
ιστορίας ὅλης τῆς ανθρωπότητος, τῶν νόμων τῆς άνα-
πτύξεως τῶν φυλῶν αὐτῆς και πλείστων άλλων ζητημά-
των εχόντων ύψιστην φιλοσοφικήν σημασίαν και έπι-
δρωτῶν εφ' ὅλης τῆς ιστορίας τῆς παρουσίας ή μελλού-
σης γενεᾷ; διὰ τῆς επικρατήσεως ιδεῶν και πεποιθήσεων,
αἰτινες διδουσιν τοιαύτην ή τοιαύτην διεύθυνσιν εἰς τὰς
πράξεις του ανθρώπου. Εἰς εκάστην εποχὴν τῆς παλαι-

θούσης ιστορίας παρατηροῦμεν ότι άναλόγως τῶν επικρα-
τούσων φιλοσοφικῶν ή θεολογικῶν ιδεῶν εἶχεν άναλό-
γον κράειν και χαρακτῆρα ή ανθρωπότης. Πολιτεία, νό-
μοι, ήθη, προλήψεις κοινωνική κατάστασις, πάντα εἰς
αὐτου εξηρτῶντο !
— Ὅποτε, διέκοψε ζωηρῶς ό Σωκράτης, ὅλα αὐτὰ εχουν
σχέσιν με τήν 'Ιατρικήν ; Περιέργων !
— Μὰ βεβαίως ! ποῖον ζήτημα εν τῆ 'Ιατρική, θά
θίξῃς, χωρὶς νά κινήθῶν ὅλα ὁμοῦ τὰ άλλα, τὰ όποια
σῆς άνέρχεται; Ποῖον φαινόμενον, συμβαῖνον εν οἰκῆήποτε
εργανισμῶ, πρὸς κατανόησιν του δὲν εχει τις ανάγκην νά
άναδράμῃ μέχρι τῶν πηγῶν, ένθι εβρίσκειται ή μήτηρ
Φύσις ; Ἡῶς θά έννοήσῃ τις τήν παρουσίαν του ανθρω-
που και τήν θέσιν, ήν κατέχει, εν δὲν άνατιέξῃ μετὰ
του φυσικοῦ μέχρι τῆς στοιχειώδους εκφάνσεως τῆς
ζωῆς παρουσιαζομένης υπό μορφήν ένός άπλουστάτου ζω-
οῦ Μονοκυττάρου, και μετὰ ταῦτα νά ακολουθήσῃ τήν
ανάπτυξιν αὐτου, εως οὗ φθάσῃ εἰς τὸν ανθρωπον ; εν
δὲν πράξῃ οὔτω, τότε θά καταντήσῃ νά παραδεχθῆ τήν
κοινωνικότητα ενός ότι ό ανθρωπος παρουσιάσθη δι' ένός
γαστήριος εἰς τήν Γῆν. 'Εν φύσημα θεϊκόν ή ανθρωπίνον
τὸ πολὺ δύναται νά εκποίση μερικῶς μίαν, και οὐδέν
πλέον. 'Ιδού λοιπόν ότι ό 'Ιατρός επιστήμων συνταξι-
ζεται με τὸν Φυσιοδίφην εξεταζόντα τήν άρχήν τῆς γε-
νεσεως τῶν ὄντων' ζητεῖ τήν συνδρομήν του εἰς εἰδι-
κά τινὰ ζητήματα' άνέρχεται εἰς τήν σφαίραν τῶν φυ-

— 'Α ! μὰ εἶναι μιὰ άηδία αὐτῆ ή Ναρά.
— Δὲν σου τῶλεγα, γυναίκα μου . . . 'Εσὺ τὸ γουδί,
τὸ γουδοχέρι.

'Ε μὰ νὰ κ' εἶγῶ, γιὰ νά τιμωρήσω τὸν εαυτὸν μου,
θά τήν διαβάσω ώς τὸ τέλος και δύο φορές μελίστα !

'Ακρον άκτον άστυνομικῶ ζήλου :
Νά ζητοῦν νά άνακαλύψουν μιὰ κρυφή . . . σκέλα

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΔΙΚΗ.

(ΤΟΥ ΤΑΡΤΙΚΟΥ ΕΝ ΣΥΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

'Η από του Π. Σαββᾶτου άρχαμένη ένώπιον τῶν εν-
ταῦθα Κακουργιδικῶν, κατὰ Στραμπουλοπούλου κλπ.
εξηκολούθησε μέχρι τῆς Πέμπτης.

'Αλλὰ τις ή δίκη αὐτή ; Που εγχεῖται ή σπουδαιό-
της της ; Ἡῶς ό εξαήμερος αὐτός πάταγος ;
'Αν ή σπουδαιότης δὲν τῆ άπεδόθη παρὰ του ίδιου
παθόντος Δημοπούλου διὰ τῶν φυλακιδίων και λιθέλ-
λων, δι' ὧν κατεσκότισε τήν ατμοσφαίραν, και εἰς ὧν
δύνασαι νά εἴρῃς εἰς οἰονδήποτε μέρος, εἶστω και ή-

κατανόμαστον του αἰκου σου, αν δὲν εγχεῖται ή σπου-
δαιότης εν τῆ φαντατικῆ καταδιώξει του Δημοπούλου,
κατὰ παντός ὑπόπτου, Προξένου, Δικαστοῦ, ιδιώτου ή
'Υπουργοῦ, αν δὲν εγχεῖται εν τῆ πενταστει (!!!)
προφυλακίσει τῶν κατηγορουμένων και του Οκνήτου εἰς
αὐτῶν, του μὲν Δηλαρά εν ταῖς φυλακαῖς, του δε Γο-
νίδου, εν τῆ φυγοδικίᾳ, μὰ τὸν Δημοπούλον, άγνωσῶ που
εγχεῖται αὐτῆ.

Πρόεδρος εν τῆ δίκη εἶναι ό άρχαθός Μανιάκης, Σύ-
νεδροι δε οι Ζερβουδάκης και Ναυτής, του υπό τήν κυ-
βέρνησιν του δικαστικοῦ σκάφους.
Εισαγγελεὺς, ό εὑραδῆς κ. 'Εμμ. Λυκούδης.
Γραμματεὺς, ό στερεότυπος φίλος σου Βεκερέλλης.
Πο.Ι. 'Ενάγων, ό παθὸν μετὰ τῶν δικηγόρων Τόμκν
και Βενιζέλου.
Συνήγοροι, οι Μπουρίδης, Σκληταμπάτης και Γεράρ-
δος, και
Κατηγορούμενοι, οι επιζῶντες Γ. Στραμπουλόπουλος
και Π. Πράτσικας.

Πολλὰ τὰ κατὰ τήν μακρὰν διάρκειαν τῆς ὅλης δι-
κης λαθόντα χωρῶν, ήτινα παρατρέχω, καθ' ὅσον και
ό χρόνος επιλείπει μοι, και χωρὸς ήθελε καταληφθεῖ
πολλὸς εἰς τὰς στήλας του «Μή Χάνεσαι» διὰ δίκην,
ήτις παρ' εἰς εἶλον ελαβεν άσπονον σπουδαιότητα.
Οὐχ ήττον δὲν δύναμαι ν' άποφύγω και περιλήψιν
αὐτῆς βραχείαν, τὸ μὲν, ὅπως άναπαύσω τήν συνειδησιν
μου άπέναντι τῆς ήθικῆς ως άναπαοκριτοῦ υπογράφωσώς
μου, τὸ δε χάριν του περιέργου κοινου, οὐ μόνον τῆς
'Ελλάδος, ὅπερ τῶσα και τῶσα περὶ αὐτῆς τῆς δίκης

σιοδιφικῶν φιλοσόφων' ζητεῖ πρὸς τούτοις τήν συνδρο-
μήν του Φυσικοῦ, του Χημικοῦ, του Γεωλόγου, του
Γεωγράφου, του Ζωολόγου, όταν θελήσῃ νά εχῇ ὅσον τὸ
δυνατὸν άκριθῆ ιδέαν τῆς άνατομικῆς ή φυσιολογικῆς
του σημασίας. Ὅλοι οι εξεταζόντες οἰονδήποτε άντικει-
μενον τῆς Φύσεως ὀρεῖλον νά εχῶσι γενικῶς τινὰς του-
λάχιστον γνώσεις ὅλων τῶν επιστημονικῶν κλάδων αὐ-
τῆς, δικαιθεῖσιν τεχνικῶς εἰς διαφόρους κλάδους πρὸς
εὐκολώτερον μελέτην αὐτῶν. Αἱ φυσικαὶ επιστήμαι εἶνε
εν κράτος άπεραντον διακρούμενον εἰς πολλὰς επαρχίας
συγκεκριμένας άνευ διαγεγραμμένων ὁρίων' εκάστος επαρχ-
χος εχει δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς επαρχίας του άλλου,
πλειότερον δὲ πάντοτε εἰς τῆς ιδιᾷν του συμβουλεύει
και συμβουλεύεται, και οὔτω διοικεῖται τὸ μέγα Πισί-
λειον, ὅπερ καλεῖται Φύσις ! Δὲν ὑπάρχει αὐτοκράτωρ
νοῦς νά τὸ κυβερνήσῃ ὅλον μόνος του ! Εἰς τὸ μερίδιον
του 'Ιατροῦ εἶπασιν ή ὡραιότερα επαρχία ή 'Αιθιωπία.
Εἰς 'Ιατροῦ λοιπόν ὀρεῖλαι νά εχῇ ὅλας εκείνας τὰς
γνώσεις, αἰτινες άφορῶσι τὸν ανθρωπον ὅφ ὅλας τὰς ε-
πόψεις' αν θέλετε, τὸν διοικητὴν τῆς επαρχίας αὐτῆς
δὲς μὴ τὸν ἰνομάσωμεν 'Ιατρον, άλλῆ 'Ανθρωπολόγον'
διότι 'Ιατρός ἰνομάζεται ό εξεταζὼν τὸν ανθρωπον νο-
σοῦντα μόνον' άλλῆ τις θά ήτο ανθρωπολόγος, εν δὲν
έχῃ και ὅλας τὰς άπαιτούμενας γνώσεις του 'Ιατροῦ
τεχνικά, πολιτευσικά, νόμοι, κοινωνική κατάστασις και
πλήν τῆς χρήσεως μερικῶν φαρμάκων και τινῶν λεπτο-
μερειῶν τῶν νόσων ; 'Ο 'Ιατρός ὅθεν και ό ανθρωπολό-

γος τῶντιζόνται σχεδόν' εχουν τὰς αὐτὰς γνώσεις με
μόνην τήν διαφοράν ότι ό ανθρωπολόγος εξεταζει τὸν
ανθρωπον ἐπὶ τὸ γενικώτερον και εἰς ὅλα τὰ σημεία
τῆς Γῆς. Γνωρίζετε δε, κύριε Θόμων, οι ανθρωπολόγοι
ὑπόστας άνακαλύψαι νεωστὶ εκκαμον και πόσον συνέβαλον
εἰς τήν άνακάλυψιν μεγάλων φιλοσοφικῶν ἀληθειῶν'
διευκρίνησαν πολλὰ ζητήματα περὶ τῆς καταγωγῆς του
ανθρώπου, τῶν διαφόρων φυλῶν, τῆς επιδράσεως του
κλίματος, τῶν ήθῶν, του εδάφους, τῆς γεωγραφικῆς
θέσεως, τῆς άναπτύξεως του νοῦς συν τῆ άναπτύξει του
εγκεφάλου και του κενεῖου, τῆς ιστορίας τῶν εθνῶν εν
τῆ παραρχαιοτάτη εποχῆ κτλ. Περί ὅλων αὐτῶν εἶνε
δυνατὸν εἰς 'Ιατροῦ νά παραμυθευθῆ. 'Αλλὰ πάντα ταῦ-
τα εδῶ θεωροῦνται λαλυμένα' ποῖος τῶν εδῶ ενδοξῶν
άνδρων θά χάσῃ τὸν καιρὸν του να κατάρχειν εἰς αὐτὰ ;
Τῆς 'Ιατρικῆς ό σκοπός εἶναι ὀλιγώτερον νά θεραπεύ-
σῃ τὸ νοσοῦν σῶμα και τὸν εγκεφαλον δηλαδῆ τὴν ψυ-
χὴν του ή νά προληφθῆν' άλλὰ διὰ νά φθάσῃ εἰς τὸν
σκοπὸν αὐτῶν πόσον γνώσεων ανάγκην εχει ! Διὰ νά
προληφθῆ μιὰ νόσος του σώματος ή μιὰ άσθένεια και
δικαστροφῆ του νοῦς, πρέπει πρότερον τὰ αἰτια νά εἶνε
γνωστὰ ὅσον τὸ δυνατόν. Πόλεις, εδάφους, κατοικίαι,
τροφῆ, αἶμα, θερμοκρασία, τροφή, γάμοι, άνατροφή, ήθη,
εἶχη και ὅλας τὰς άπαιτούμενας γνώσεις του 'Ιατροῦ
τεχνικά, πολιτευσικά, νόμοι, κοινωνική κατάστασις και
πλήν τῆς χρήσεως μερικῶν φαρμάκων και τινῶν λεπτο-
μερειῶν τῶν νόσων ; 'Ο 'Ιατρός ὅθεν και ό ανθρωπολό-

ἀνέγνω, καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἶδε φερομένην τὴν ὑπόθεσιν μετὰ πατάγου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Αἴγυπτῳ ἐνόησε ἢ πράξις ἐλάβε χώραν.

Πλέον τῶν ἐκατὸν ὑπεβλήθησαν ὑπομνήματα.

Πλέον τῶν 500 ἐξητάσθησαν ἀκόρυφοι, παρὰ διαφόρων ἀνακρίτων ἐπιτοπίως μεταβάλλοντες.

Πλέον τῶν εἴκοσι ἐξεδόθησαν βουλευμάτων.

Πλέον τῶν 50 ἐξεδόθησαν φυλλαδίων καὶ λιβελλῶν, εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὁποίων, κατὰ διαβολικὴν συνέργειαν εἶχε τὸν δίκτυλόν του Σκόκος ὁ νεώτερος, κατὰ τὴν ὁμολογίαν Δημοπούλου.

Καὶ μετ' αὐτῶν.

Πεντήκοντα προτείνονται μάρτυρες κατηγορίας, ἀπ' ἀκροατηρίου.

Δέκα πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ εἴκοσι πέντε ὑπερασπίσεως. Καὶ ὅλα κατὰ τὰ συλλογὰ, τὰ θηρία, ἐξητασμένα ἐνόρκως παρὰ τοῦ κ. Εὐταξία πρώτου μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς Εὐταξίας ἐβιβαίωσε τὴν πρᾶξιν, συμβάσαν ὡς ἐξῆς:

Οἱ κατηγορούμενοι Δηλαρᾶς, Σταμπουλόπουλος, Πράτσικας καὶ Γονιδῆς, κατέλαβον ἵνα ἔχωσιν ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν παρ' αὐτοῖς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ξενοδοχεῖον Λορέουλος, ἀγοράσαντες αὐτὸ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦ ἐν αὐτῷ Κυριακάτου, ἐν γνῶσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπηρετικῆς ιδιότητος του, καὶ ἔπειρ ξενοδοχεῖον ἐξ ἡμισείας ἀνῆλθεν εἰς τὸν Δ. Δημοπούλου. Ἦδη ὁ κ. Εὐταξίας δὲν ἠδυνήθη νὰ βεβαιώσῃ ἂν ἔλαβε χώραν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, διότι, ἂν οἱ κατηγορούμενοι, ἀγοράζοντες, ὑπέθετον τὸν πωλοῦντα ὑπηρετὴν Κυριακάτου, ὡς πλη-

τὸν ἄνθρωπον τοιοῦτον καὶ οὐχὶ ἄλλον.

Κακούργοι, ἡλίθιοι, φθιστικοί, κλέπται, βιασταί, διαρροῦντες, ὑποχονδριακοί, παρὰφρονες, πονηροί, ἀρπαγῆς-ἐλευσμοὶ ξυφῶν, πιστολίμακα, τίμιοι, γενναῖοι, δειλοί, χοιραδικοί, ὑστερικοί, εὐφυεῖς, βλάκες, κωφοί, βωβοί, τυφικοί, ἐκφυλιζόμενοι καὶ μυρία ἄλλα κακὰ ἢ καλὰ ἐξ αὐτῶν τῶν αἰτίων προέρχονται. Κατανοεῖτε ὅθεν εὐκόλως ποῖον προορισμὸν ἔχει ἡ Ἰατρικὴ εὐγενῆ σκοπὸν ἔχει νὰ βελτιώσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ σωματικὴν καὶ ἡθικὴν ἐποψίαν. Δύναται κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ γνωματεύσῃ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κατοικίαι, ἡ ἀνατροφή, τὰ ἐνδύματα, ἡ τροφή κτλ. δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν, περὶ τοῦ πολιτεύματος, τῶν νόμων νὰ κρινῇ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς παρελθούσης γενεᾶς τῶν ἀνθρώπων, (ὡς πραγματεύεται περὶ τούτου εἰς νέος κλάδος τῆς Ἰατρικῆς: ἡ Παθολογία ἐν τῇ Ἱστορίᾳ) καὶ ἐν γένει περὶ ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν ἄνθρωπον. Διότι ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰατρὸν ἢ τὸν Ἀνθρωπολόγον δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἀκριδιώτερον περὶ τῆς ἐπιδράσεως ὅλων τῶν ἀνωτέρω αἰτίων ἐπὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἀναπτύξεως τοῦ σώματος, συμπεριλαμβανομένου ἐπομένως καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, δηλαδὴ τοῦ ἀνθρώπου δρώντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς πολίτης, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς ἀρχῶν, ὡς διδασκάλου, ὡς δικαστῆς κτλ.;

(Ἔπειτα τὸ τέλος)

ρεζούσιον ἢ διαχειριστὴν τοῦ Δημοπούλου, τότε οὐδὲν τὸ ἐγκληματικόν.

Δεύτερος μάρτυς προσήλθεν ὁ παθὼν Δημοπούλος.

Ἡ ἐν τῇ σκηνῇ εἰσοδος θεατρικωτάτη. Φυσιογνωμικὰς κρίσεις δὲν φέρω, ἵνα φαντασθῆς μόνος σου ἄνδρα, εἰσελθόντα εἰς τὸ ἀκροατήριον, φέροντα ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὄχι βρέφος, ἀλλὰ ὀγκώδη παρκαμάνην, δικογραφίαν ἢ δημοπουλογραφίαν ἐκ τετρατῶν καὶ ἐγγράφων.

Τὸ «ζητήσασθε τὴν γυναῖκα!» καὶ ἐνταῦθα προέκυψεν ἀλάνθαστον.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διαφόρων καὶ πολλῶν καταθέσεων, προέκυψεν ὅτι ὁ ἀποθιώσας κατηγορούμενος Δηλαρᾶς (ξενόδοχος τοῦ «Βοσπόρου») μετὰ τοῦ Δημοπούλου, προσήνεγκον τὴν προστασίαν τῶν εἰς τινὰ περιώνυμον Κόμησαν, ἐξ Ἰταλίας, διεκδικούσαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σπουδαίαν περιουσίαν. Καὶ ὁ μὲν Δημοπούλος ἀνέλαβε τὸ νομικὸν μέρος, ὁ δὲ Δηλαρᾶς... τὸ ἱατρικὸν ἢ ἀνατομικόν. Καὶ ἐμάλυναν τίς νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἄλλον. Καὶ κατὰ τινὰ μὲν ἐκθεσιν, ὁ Δημοπούλος, ἰδανικώτερος, ἤθελε νὰ νυμφευθῇ (sic) γράφας νυμφισθῆ τὴν περιουσίαν, κατ' ἄλλην δὲ ὁ Δηλαρᾶς, θετικώτερος, ἐδήλωσεν ὅτι ἢ τὴν κόμησαν θὰ νυμφευθῇ, ἢ ἄλλην τινὰ (Δούκισαν, κατὰ τὸν συμπληρώσαντα Μπουφιδῆν). Ἄλλ' ἐν τέλει ἡ Κόμησα ἀπεδείχθη πλάστρα τις, οἱ δὲ τίτλοι τῆς φαντασιώδους πύργου Ἰσπανικοί.

Ἐσκέφθη ὅτι ἡ κόμησα αὐτὴ διὰ νὰ γελᾷ τὸν Δημοπούλου, θὰ ἦτο τούλαχιστον Δημοπούλος εἰς τὸ τετραγώνον.

Ἐργυρ λοιπὸν, καὶ ἀρῆκε τραγομένους τοὺς δύο ἀνταποκριτάς. Ἐκ τούτου ἢ ἐχθρα καὶ ἢ ἐπιθυμία τοῦ Δηλαρᾶ ὅπως διαχετεύσῃ τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν γαστέρα τοῦ «Λουκούλου» διὰ τοῦ «Βοσπόρου» του εἰς τὴν Ἑταίρειαν Σταμπουλόπουλος κλπ. ἢ κατὰ τὸν Δημοπούλου εἰς Προξενικὸν τινὰ Σκοῦρον ἢ Μάνον.

Μάρτυς τις τὴν πρᾶξιν ταύτην χαρακτηρίζει, οὐχὶ ὡς ἐγκληματικὴν, ἀλλὰ «Μεγαλιθαλίαν» ἔφη ὁ δεινότητος (μεγαλιθαλῆς) ὑπῆρξεν ὁ Δημοπούλος.

Διότι ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τινος μάρτυρος ὁ μὲν Δημοπούλος πανούργος καὶ μονομανῆς περὶ τὴν λιβελλογραφίαν. Ὁ Σταμπουλόπουλος δὲ εὐφυὴς καὶ τετραπέρατος. Ὁ Πράτσικας ἔχει κουτόν, ὁ Σκοῦρος μπόσικος κλπ.

— Μπόσικος σκούρος, λέγει τις, ὅλ' ἦναι ἐυλωμέως.

— Ἦλθεν καὶ τινες μάρτυρες τῆς ἀφασίας. Ἐξ ἐκείνων δι' οὓς ἀποβῶ διατὶ καλοῦνται. Νὰ μὴ γνωρίζωσι τίποτε. Τὸ δὲ τίποτε αὐτὸ νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ καταθέσῃ.

— Βλάκες ἀνωθεν τοῦ μηδενικοῦ.

Τέλος μετὰ τετραήμερον, τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς Δημοπουλογραφίας, ἐτελείωσε, οἱ κατηγορούμενοι ἀπρηλόγηθησαν, καὶ ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία τελειώνει.

Ἦρξασθε δὲ ἡ συζήτησις, περὶ ἧς προσεχῶς.

Rec.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ.

Eastbourne.

(Ἰδίαιτ. 364.)

Ρωμαντιώτερον, χαριέστερον, καὶ ἡρεμώτερον, εἶναι τὸ θέμα τῶν λουομένων γυναικῶν. Εἰσοδος ἐλευθέρᾳ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐν καὶ μόνον μέτρον χωρίζον ἀπὸ τῆς ψηφιδωτῆς παραλίας, ἐν ἣ κυλιόνται αἱ Νηρηίδες τῆς Βρεταννίας, τὴν κατωτέρω ζώνη τὸ περιπάτου. Ὑπάρχουσι καὶ ἔδρα πρὸς ἀναπαυτικώτερον θέαν μισθούμενοι ἀντὶ μιᾶς πέντας. Βεβαίως ἡ σκανδαλώδης αὐτὴ ἐλευθερία δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιφέρῃ μεγίστην ἐκπληξιν, ἰδίως εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὴν ἐκτακτὸν στυμφριαν τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτήρος. Πόθεν προέρχεται ἢ τρομερὰ αὐτὴ ἀντίθεσις; Πῶς ἦδη ἡ Ἀγγλίς, ἡ αὐστηρὰ καὶ ἀγέρωχος αὐτὴ γυνὴ, ἢ τρέμουσα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ βραχιονοῦ τῆς, ἢ συνομνύουσα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀχένου τῆς, ἢ καταδικάζουσα καὶ αὐτοὺς τοὺς δακτύλους τῆς ὑπὸ τὸν αἰώνιον ζυγὸν τῶν χειροκτιῶν, πῶς ἦδη ἀφίνει ἀμερίνωσ; νὰ μιγνύονται οἱ ἄρροι τοῦ γαλακτώδους σώματος τῆς με τοὺς ἀρροὺς τῶν κυκλῶν κυμάτων, ὑπὸ τὰ βέβηλα βλέμματα ποσοῦτων προσώπων ἀναπνευμένων ἐν τῇ ἀκτῇ; Τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν κοινωτικῶν μυστηρίων τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους, οὐτινος ἢ λύσις καθίσταται τὸσφ μᾶλλον δυσχερῆς, καθίσσον ἐνώπιον τοῦ ἡδυπαθοῦς καὶ μαγευτικοῦ ἐκείνου θεάματος, ἢ φιλοσοφία ἐκλείπει παρκαύρουσας μετ' ἐκνότης, οὐ μόνον πᾶσαν πνευματικὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἰσθητικὴν, ἀφίνουσιν τὸ στάδιον εἰς μόνην τὴν ἄρσιν. Πλὴν δυστυχῶς διὰ ταύτην τὴν ἀθωωτέρω καὶ ἀβλαβέστεραν τῶν αἰσθήσεων, αἱ Νηρηίδες τοῦ Eastbourne, δὲν εἶναι δὲ καὶ πολὺ γενναϊοῦτοι, καθίσσον τὰ τετραπῆ καὶ βυθμικὰ μέλη τῶν καλύπτονται κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος βαναύσως ὑπὸ χονδροειδοῦς τινος καὶ μακροῦ χιτῶνος ὅστις ζυλοτύπως τὰ συνέχει ὑπὸ τὰς βαρεῖς χιτῶνας οὗτος εἶναι λίαν περιεργός, συνίσταται δὲ ἐκ πηχῆος βαθυκυάνου ὑρκαμτος, ὁμοίου πρὸς τὰ χονδροειδῆ ἐκείνα κίλικια, ἅτινα δίκην costume de voyage φέρουσιν οἱ χωρικοὶ ἱερεῖς ἐν Ἑλλάδι ὅταν ἐπὶ φορεθῶσ πλῆθους ὀρνιθίων, ὧν καὶ αἰγῶν, θριαμβευτικώτατα ἐλαύνουσιν εἰς τὴν πόλιν ὡς δικαστικοὶ μάρτυρες ἢ συνήθεστερον ὡς κατηγορούμενοι. Ἐν τούτοις ὁ ἀποτρόπαιος οὗτος ζυγὸς ἀποτινάσσεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, καὶ τότε δὴ τότε, ἔστιν ἰδεῖν ἀχένους μετὰ κώπων καὶ βραχιόνων μετὰ ὤμων καὶ πόδας μετὰ κνημῶν, κυλινοῦμενα ἐν τοῖς ἀφρόεσσι κύμασι, καὶ παλκίοντα μετ' αὐτῶν, καὶ συγγεόμενα μετὰ τῶν κερυφῶν τῶν, ἐνῶ μόνον τὰ ἰδιόζοντα σχήματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀρρῶν, ἀλλὰ περὶ ἀντικειμένων μωολογικῆς σπουδῆς.

συνήθως παρὰ τὰς ἀτημελεῖς ἐκείνας Ἀρροδίτας μετὰ ψυχρότητος ἀρροζούσης οὐχὶ εἰς ἐμψυχ ὄντα, οὐχὶ εἰς ζῶντα πλάσματα, ἀλλ' εἰς ἀναισθητὰ ἐκμαγεῖα μόνον. Τοὺς περιβάλλει ἡ μεθυστικὴ ἐκείνη ἀτμοσφαιρα, ἡ πλήρης τοῦ ἀορίστου ἀρώματος τῶν πολυτίμων καὶ ἐξευγενισμένων ἐκείνων σαρκῶν. Αἱ χεῖρές τῶν καὶ τὸ πρόσωπόν τῶν δροσίζονται εὐάρεστως ὑπὸ τῆς ὑγρῆς κόνεως τῶν ἀρρῶν οὓς μαλθακῶς πλήττουσι τὰ ἐν αὐτοῖς κυλινοῦμενα ἡδυπαθῆ μέλη. Τὰ ὡτὰ τῶν προσοάλλονται ὑπὸ τῆς διεγερτικῆς ἀναπνοῆς τῶν Νηρηίδων ἐκείνων, ἀναπνοῆς βραδείας, τρομάδους, παρκατεταμένης, νωθρῆς, χαλαρῆς, ἀπληρομένης, ἐκλειπούσης, ἀναπνοῆς σκανδαλώδους προερχομένης ἐκ τῶν κατκαπονητικῶν ἐν τῇ θαλάσῃ κινήσεων, πλὴν ἐχούσης ὅλα τὰ κατκαρωτικὰ στοιχεῖα τοῦ καμάτου τῶν ἡδυπαθῶν καὶ λῶγων παννυχίδων ἐνίστα ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν διεσπαρμένα κύματα περικαλλοῦς κόμης, ἢ μετὰ τὰς ὑγρὰς πτυχᾶς ἀνακρυφθέντος χιτῶνος. Καὶ μετ' ὅλους τούτους τοὺς φρικτῶν πειρασμοῦς, μετ' ὅλην τὴν προκλητικὴν ἐκείνην θέαν, μετ' ὅλους τοὺς μυστηριώδεις ἐκείνους ψιθύρους, μετ' ὅλα τὰ μεθυστικὰ ἐκείνα ἀρώματα, μετ' ὅλας τὰς ἡλεκτρικὰς ἐκείνας ἐπαφὰς, μ' ὅλα ταῦτα τὰ ἀκαταμάχητα στοιχεῖα ἅτινα ἀποχυνούσιν ἥρωας καὶ ἀκατρεπούσιν ἐθνη, ὁ εὐρωστος ἐκείνος Βρεταννός, ὁ πλήρης μύθων, πρὸς στιγμὴν ῥίπτει τὸ βλέμμα του εἰς τὴν παρ' αὐτὸν ὑγρὴν ἔκτασιν τὴν πλήρη τὸσφ ἡδέων καὶ σαγηνευτικῶν μυστηρίων καὶ ἀπ' οὗ τῆς κατακλήτης τὸν κινητὸν λουτροῦν ἐν τῇ θαλάσῃ, καταρρίπτει τὴν κλίμακα, ἀποχωρίζει τὸν ἵππον, καὶ διευθύνεται μετὰ λιθίνου ἀδιαφορίας τὸ βλέμμα του ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν θελατικῶν ἀντικειμένων, καὶ τονθορίζων νωγελλῶς δημῶδες τι ἄσμη. Ὅποσον αἰνιγματώδης, ὅποσον ὑπερφυσικὴ ὁ φανῆ ἢ σαηνὴ αὐτὴ εἰς τὸν ἀναγνώσαντα τὴν Λουομένην Ρωμαίαν! Πλὴν εἶναι πραγματικὴ. Καὶ ἐν ὁ εὐφλεκτος Ρωμαῖος δοῦλος, ἀνακλυθεὶς πρὸ τῆς θέας τῆς γυναικῆς δεσποίνης του, ἠσθάνθη συντριβέσσαν τὴν καρδίαν του, καὶ ἐξέλιπεν ὡς μόνην ἀμοιβὴν λαθῶν τὸν οἰκτρὸν ἐπιτάφιον «Ἦτε δοῦλος», ψυχρὸς ὁ Βρεταννός θεράπων ἀπαξιοῦ καὶ τὸ βλέμμα του ν' ἀπιστολόγησεν ὑπὲρ τῶν λουομένων πρὸ αὐτοῦ Δεσποινῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς θαλασσίας ἀρᾶς αἰσθάνομενος συντριβῆν, οὐχὶ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὸν στόμαχον, ἀκαεῖται εἰς τὸ νὰ κατκαρωχθῆσιν λίτρων τινὰ ψυχροῦ Ρόστμπερ, ἧς τὴν ἐνταφίαν συννοθεύει διὰ τοῦ Βακχικωτάτου ἐπιτυμβίου, εὐαχθῆμον τινῶν ποτηρίων Ἀγγλικοῦ ζύθου.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Timeson.

BIBLIA ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Table with 2 columns: Title and Page number. Includes entries like 'Ἰν Ἰδῆ κ. Ἰωάννης Κ. Τζήης', 'Ἀνώμοτος διὰ τοῦ ἱεροῦ Πατρισταλείου', 'Ὁ κ. Μιχαὴλ Κατοίμαλης Κατηγήτης Πλάτωνος', 'Ἀνώμοτος', 'Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ἰβὴλ δίδασκε τὴν κατασκευὴν πίντε βιβαλιῶν, ἔφη: ἔπεσε τῶν διακρίτων δόξα μόνον.'

Πλὴν ἐνώπιον τῆς συγκεντρικῆς καὶ προκλητικῆς ἐκείνης θέας εἶναι θυμασιαὶ ἢ ἀπάθειαι τοῦ Ἀγγλοῦ. Παρετήρησα πολλάκις μετ' ἐκπληξέως τοὺς θεράποντας αἰτινας ἐπὶ τῶν ἵππων τῶν συρόντων τὰς μηχανὰς ἐδηγούσαι ταύτας πρὸς τὸ ἔνδον τῆς θαλάσσης. Ἀνέρχονται

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ.

ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Είς οὐδὲν ἐμποροραπτικὸν ἐσωρεύθη τόση ποικιλία τῶν ὠραιότερων ἀγγλικῶν ὑφασμάτων, ὅσον εἰς τὰ συμφοιλή τῶν κυρίων Φερετοπούλου καὶ Σπηλιοπούλου. — Καὶ μόνον νὰ τὰ βλέπετε εἶναι ἀπόλαυσις — Καὶ μόνον νὰ τὰ ἐγγίζητε εἶναι ἡδονή. — Ἡ ἐκλογή των μαρτυρεῖ τὴν εὐγενεστέραν καλλιαιθεσίαν. — Μὲ τοιαῦτα ὑφάσματα ἐνδύεσθε διὰ δύο χειμερινὰς περιόδους. — Εἰς τὸ κόψιμον καὶ τὸ ῥάψιμον εἰσῆχθησαν αἱ τελειότεραι μέθοδοι. — Νήματα καὶ κομβία ὅλα ἐξ Ἑuropῆς. — Ἰδιαιτέρο σκάνι διὰ πρόβαις. — Τυχύτης καὶ εὐσυνειδησία. — Πηγνίζετε διὰ νὰ ἰδῆτε. — Πραγμαγεῖλατε διὰ νὰ πεισθῆτε.

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ,
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ.

ΤΙ ΩΡΑΙΑΙΣ ΠΙΠΑΙΣ

ΑΛΛΑ

ΚΑΙ ΤΙ ΩΡΑΙΑΣ ΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΙΣ

ΕΦΕΡΕ

ΤΟ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΕΝΙΔΙΑΤΟΥ

κατ' εὐθείαν ἐκ Βιέννης; Μὲν ἀπὸ αὐτὰς τὰς πίπας κρατοῦσε σ' τὸ χέρι ἡ Ἀναδυομένη Ἀφροδίτη.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἐκδοθήσεται

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΤΟΥ 1883.

!!! ἑκτὼ χιλιάδες!!!

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΕΞΗΝΤΑΗΘΗΣΑΝ ΜΕΧΡΙΣ ΕΝΟΣ ΠΕΡΥΣΙΝ.

Πραγμαγεῖλαι πρὸς καταχώρισιν εἰδοποιήσεων καὶ λοιπῶν γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου

Πᾶσα αἴτησις δεῖν νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Νέων Ἰδεῶν, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 25 εἰς ΑΘΗΝΑΣ.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ, ΑΡΙΘ. 15

Κ. ΖΗΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗ Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ἡ συλλογή τῶν ἀσπρορούχων εἶναι μοναδική εἰς τὸ εἶδος των. Ἀσπρόρουχα δι' ἄνδρας, διὰ γυναῖκας, διὰ παιδία. Ῥοκαμίσων μεγάλη ἀφθονία. Ἐπίσης ἐκτακτοὶ ποικιλία φλαυέλων, ἐσωβράχιων, καλτσῶν, μανδύλιων, καὶ γελέκων τρικῶ διὰ χειμῶνα.

3000 εἶδη κοσμηματοποιίας (bijouterie) διὰ δεσποίνας καὶ δεσποινίδας.

Ἐκτακτοὶ φροντίδες πρὸς στολισμὸν τῆς νεολαίας. Καὶ λοιπὸν γραβῆται, μπικστούνια, ὀμπρέλλαι, κομβία, φακόλ, ὅσα οὕτε ὠνευρεύθητε.

Ἡυρωδικὰ, σάπωνες, ἀρώματα, πούδρα Ζακύνθου, πουδροθήκαι, χίλια ἄλλα εἶδη τῆς κομμωτικῆς.

Ἡεσοῦρ διὰ κυρίας, γάνκει ταξιδίου, βαλίδια, σουγιάδες, τσατσάραις κλπ.

Θηκαι πρωτοφανεῖς διὰ τὰς Ἀθήνας, κρυστάλλιναι καὶ δερμάτιναι διὰ πούδραν, γάντια, μανδύλια κλπ.

Γάντια διὰ κυρίας καὶ κυρίους, ὅλα τὰ χρώματα καὶ ὅλαι αἱ τιμαί.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

μεγάλη συγκατάβασις εἰς τὰς τιμὰς, ἐνεκα τῆς νομισματικῆς μεταβολῆς εἰς τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Κ. ΖΗΣΗ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ, ΑΡΙΘ. 15.

Ἡ ΑΓΕΙΡΟΣ δεδοκιμασμένος ζῆτεῖ θέσιν ἐν οἰκίᾳ ἢ ἐν ξενοδοχείῳ. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Συντάγματος κερφετοῦ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Ζηχαράτου.